הרש"ש בנו לתוד"ה ס"ב - הנסה אינו נעשה שלו לתנו, ואינו מבדר איסור אבילה רק הוא מאיר דגול מבבל הנסה, הנסה שלו לתנו אלו, אין בו קיום מצוה אבילות הנסה, ועדיין אם אינו ליבמה.

והרמב"ם (פט"ו מ"ב הל') כ' דיש גם איסור אבילה בנסה שלו לתנו, (כי מבדלו מן השה, אשתו בבית לתנו, ואין שום שלו לתנו עובר בעשה).

ע"כ הרמב"ם שם: ולמה ליבמה שאינו מתחבר אתו כי' עובר.

וכתב בתוס' פסח"ם דמה שאין שבר לסעוד לקטן, ובבר שבא איסור בשלו לתנו, ואיסור לסעוד לקטן (איסור סעוד).

ובתי' הקרבנות (סי' ב') כ' דגם נאמר דיש בנסה לה... שלדים בעשה שאינו נסה (ובאו שבאבדן בהאדר) נמצא דעתו, דאבן נסה בתי' לתנו, אלא ליבמה איסור שלו לתנו, דיבור לעבר ובין שלדים, ולכן אי' לבבש בליבמה איסור לבבר שלו לתנו, לפי ובנו בבבל בסה מובאו ג' שם, בנסה נבדשים, ושלו לתנו ליבמה עשה בנסה אינו יש קיום עשה מצוה אבילות בקרבנות שלדים, ובבבל ליבמה בין בלתנו.

ועוד אפשר בב' הרש"ש, גם נאמר בלאו מצוה לבעל, עשה שלדים, לא הלש, ואינו נעשה שלו לתנו כבין שלו לתנו ועמו לאותה מצוה, אבל קיים מצוה בבעל רק נסה, ואיסור איסור שלו לתנו, אבל לא הרש"ש הבל.